Ը· ՏԱՐԻ 2183 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՑՈՑ 19 Ա.ՀԵԿԱՆ 1383 26 ԱՊՐԻԼ 1891 29 ՐԱՄԱԶԱՆ 1308 ՈՒՐԲԱԹ

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿՆԿԱՄ ՈՐ ՆԻՒ ԻՇԽԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ,
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ. Պոլիս

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Կ. Պոլսոյ համար 3 ամսուան տարեգլուխէն 150
» » 6 » » 75
» » 4 » » 40
Օտար երկիրներէ 3 ամսեան գրաքը 56
» » 6 » » 28
Ընթիր Թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օժ. Ոսկի 2
Գաւառաց Թղթատարի Դաշք միօրինակ Ղրշ. 50

Խմբագրութ. եաթա ուղղուած նամակ կամ պղ. գրութիւն ետ չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, ԱՊՐԻԼ 26/8 ՄԱՑԻՒՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԻՃԱԿ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՆԴՐՈՑ

Ազգային դէպքերու առաջինը բնականապէս վեհ. Տ. Մակար Ս. Կաթողիկոսի մահն է. Լրագրոյս մէջ հրատարակեալ հեռագրերէն կ'երեւի թէ այս ծանր դէպքի առիթիւ էջմիածնի իշխանութիւնք և մեր Կաւկասցի ազգակիցք արժանավայել ընթացք մը բռնած են, արտայայտելով այն ազգային – եկեղեցական համերաշխութեան զգացումներ որք ինքնին կը բխին այսպիսի մեծ առիթներով։ Հանգուցեալ Կաթողիկոսին անձնական արժանեաց և մանաւանդ պաշտօնավարութեան արդեանց վրայ կարծիքները թէեւ տարբերին, բայց ոչ մէկ Հայ կարող է միտել թէ արդի հանգամանաց մէջ պատահելով այս վշտալի եղելութիւն կրկնապէս վշտալի եղած է, քանի որ ղկիսովին անպատրաստ կը գտնէ Ազգին մեծամասնութիւնն, որ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ Հայրապետական Աթոռին արժանաւոր Գահակալ մ'ընտրելու ձեռնարկութեան առիթ չէր անսպզութեամբ, երկմտութեամբ և մինչեւ իսկ երկիւղներով կը համակուի, այնպէս որ չատ արդար իսօսած էր մեր Ցիգլիսցի պատուարժան պաշտօնակից Պ. Աբգար Ծովհաննէսեանց՝ ըսելով թէ «Վեհ. Տ. Մակար կաթողիկոսի մահուամբ պատճառեալ սուգն Աստուած միայն կարող է փարատել»։ Ընտրելիք չեն պակսիր անշուշտ. —Կ. Պոլիսէ մինչեւ Ե-ըուսաղէմ մէկէ աւելի ընտրելիք կը ներկայանան, ինչպէս Մասեաց ստորոտէն մինչեւ կուրի ափունքն և Վոլգայի գետաբերանն յարժար թէ անյարժար ընտրելիք պիտի չպակսին հարկաւ, այս ինձեռուտ խնդրոյ մէջ ամենէն պայծառ քանակութիւնը լինելով ազգէն մարդկային բնաւորութիւնն, որ հիմնապէս փառասէր է։ Բայց խնդիրն, աւելորդ իսկ է յիշեցնել, ո՛չ այնքան անձերու խնդիր մ'է որքան սկզբանց։ Ամենայն Հայոց Հայրապետն ամենայն Հայոց մանաւանդ պիտի ընտրուի՞ թէ ոչ։ Եւ մեր կողմէ ի՞նչ միջոցներ կան ձեռք առնելու, ի՞նչ զոհողութիւնք կան ընելու որպէս զի այդ մեծ պզքունք փրկուի, որպէս զի ամենայն Հայոց իրական մանաւկցութեամբ ընտրուի ամենայն Հայոց Հայրապետն։—Աւասիկ խնդիրներ որք իրենց վերջնական լուծումը թէեւ 1892 տարւոյ գարնան մէջ պիտի ստանան, —զի նոր Կաթողիկոսի ընտրութիւնը մէկ տարիէն կը կատարուի,— բայց արդի կանուխէն խորհինք, մեր անցեալ զանցառութեանց տիրուր հետեւանքն որքան չուտ ձեռնարկինք գարմանել այնքան լաւ է անշուշտ։

* * *

Սահմանադրութեան հակառակ ինչ ինչ ձգտումներ որք կ'երեւին ուրեք ուրեք իբրեւ առումներ՝ անշուշտ լաւ նշան մը չեն, և ազգային-վարչական կարգապահութեան կապերուն թուլացման վշտալի մէկ արտայայտութիւն կրնան համարուիլ։ Դիտէինք արդէն թէ կիլիկիոյ կաթողիկոսը, պաշտօնագրոյ մը մէկ պարբերութեան չնորով, պատրիարքարանէն անկախաբար գործելու հետամուտ կը գտնուի, և այս ընթացքն գոհ ձեացած չլինելուն ապացոյցն իր իսկ ի պատրիարքարան ուղղեալ գրութեանց մէջ կրնար դիտուիլ, բայց բնաւ չգիտէինք թէ Աղթամարայ կաթողիկոսն ևս, որ գէթ այնպիսի պաշտօնագրոյ մը այնպիսի մէկ պարբերութեան վրայ չունի տեղի չունի, նոյն ձգտումը ցոյց կուտայ եղեր, և կը խորհի եղեր՝ ընդարձակուած թեմով մը—որ պարագաներէ օգտուելով պարտնակէ զբովանդակ Վասպուրական,—պատրիարքարանէն և մինչեւ իսկ Ամենայն Հայոց Հայրապետութենէն անջատ գերք մը բռնել։ Կարի անհաւանական չէ՞ այսպիսի ենթադրութիւն մ'անգամ։ Բայց չմոռնանք թէ ճշմարտութիւնները կան որք աւելի անհաւանական կը թուին քան պարզ ստութիւնները։ Աչխոյ հանդերձ, մեք աւելի նպաստաւոր վիճակ մը կրնանք ակնկալել Ն. Ամենապատուութեան ողջմտութենէն և աւելի քան զայն՝ իր արդի և մանաւանդ ապագայ ենթադրեալ թեմականաց ողջմտութենէն, զոր ի յայտ բերելու գեղեցիկ պատեհութիւն պիտի գտնէ Պատրիարքական Փոխանորդ Դեր. Ծովսէփ Ծ. Վ. Ալվազեան, որ հրաւանգ ունի սահմանադրապէս վերակազմել Վանայ առաջնորդական վիճակն, և կանոնաւոր վարչութեան մը օրով առաջնորդական կանոնաւոր ընտրութեան կատարման պիտի հսկէ։ Այսպիսի կանոնաւոր վիճակի մը հաստատումն ինքնին արդէն կրնայ լինել ամեն անկասն դիտումներու, և բարեյարդար ուղղութիւն մը տալ ազգային-եկեղեցական հիմնական օրինաց ու չահուց պաշտպանութեան և ապահովութեան։

Բայց Բերա հասարակ թաղ մը չէ. Մայրաքաղաքիս մէկ անկիւնը նետուած և իբր ներքին, գրեթէ առտնին կեանքովին եւեթ ապրող թաղ մը չէ. ինչպէս է—կամ լաւ եւս՝ ինչպէս էր երբեմն—Գում Գափու, Բերա եւս Ազգին համար ներկայացուցիչ թաղ մը դարձած է, որ ոչ միայն թաղային այլև համազգային կեանքով մը կ'ապրի։ Թաղ մ'է Բերա, եթէ այնպէս կ'ուզէք յորջորջել, բայց իմացական և մինչեւ իսկ վարչական կարեւոր կեդրոն մը դարձած է Ազգին համար։ Բերայի Հայութեան պատիւն ալ կերպիւ իւիք Ազգին պատիւն է. եւ Բերայի Հայութեան անպատուութիւն բերող վիճակի մը Ազգն եւս բոլորովին անտարբեր չէր կրնար մնալ։

Էսաեան ազնուացուք հարազատ Ծովհաննէս և Մկրտիչ էֆէնտիք ժամանակէ մ'ի վեր որոշած էին ազգօգուտ հաստատութիւն մը կատարացնել։ Իրենց դիտողութեան անմիջական առարկայ կը ներկայանար Բերայի թաղին կրթական գիմաւոր հաստատութեան այս խեղճուկ վիճակ։ Ուսոի, Բերայի Պատ. Թաղական Խորհրդոյն և Ազգ. Կեդր. Վարչութեան կ'առաջարկեն իրենց ծախիւք չինել այս երկսեռ վարժարան և ընդ նմին Ս. Յարութեան մատուռը, մատուցանելով պէտք եղած յատակագծերն, որք մանաւանդ ինամով պատրաստած էին։ Բերայի եկեղեցական դասն և Թաղական Խորհուրդն իրենց մասին ամենայն չնորհակալութեամբ կ'ընդունին այս առաջաւեռն նուէր, և վերջնական վաւերացման համար կը դիմեն Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր և Ազգ. Վարչութեան, որ գոհութեամբ կը հաստատէ էսաեան հարազատաց մտադրութիւնն, ինչ ինչ պատուաբեր և ապահովիչ սրբմամադրութեամբք զրոս գրած էր Բերայի Թաղական Խորհուրդը։

Ներկայացեալ յատակագծերուն համեմատ, այս կրկին չէնք պիտի կառուցուին այժմեան Ս. Յարութեան մատրան և Նարեկեան վարժարանի սեփական ազգային դետնոյն վրայ։ Փողոցին վրայ, 50 կանգուն երկայնութեամբ ճակատ մը պիտի գրաւեն մի կողմէ արական և միւս կողմէ իգական վարժարանք, որոց մէջտեղէն լայն անցք մը պիտի առաջնորդէ դէպի պարտէզն, որոյ մէջ պիտի կառուցուի նոր մատուռն հայկական կաթողիկէի ձեւով։ Երկու դպրոցներուն տարածութիւնը պիտի լինի 800 քառ. կանգուն և չորս յարկ պիտի չինուին, դպրոցական նոր ճարտարապետութեան ամեն պէտքերով օժտեալ, և 600 աշակերտ պարունակելու ընդարձակութեամբ։ Այս քառակարկ չէնքին քարձրադոյն յարկը պիտի պարունակէ մանաւանդ յոյժ ընդարձակ սրահ մը, որ ազգային կրթական հանդիսից և հրապարակախօսութեանց համար Բերայի մէջ ցայս վայր պէտքն զգալի եղած վայր մը պիտի կրնայ լինել։ Մատրան ընդարձակութիւնն ալ պիտի լինի 300 քառ. կանգուն։ Դպրոցը պիտի նուիրուի Էսաեան դերդաստանին անուան, և Ս. Յարութեան նոր մատրան մէջ որոշակի օրը Ս. Պատարագ և հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուին իմիչատակ Էսաեան հարազատաց հանգուցեալ հօր, Գէորգ Էսաեանի, և այլ ննջեցելոց նոյն դերդաստանի։

Բերայի Թաղ. Խորհուրդն, որ այս վերջին տրամադրութիւններն ըրած է իր կողմէ ի պատիւ նուիրատու դերդաստանին, որոշած է նաև զի Էսաեան Վարժարան լինի և Ձեայ առաջատ Բերայի Թաղին գլխաւոր վարժարան, նաև կեդրոնական ուսումնարան նոյն Թաղին, եթէ Բերա յապագային կարող լինի բարձրագոյն նախակրթարանէ աւելի բարձր կրթական հաստատութիւն մը պահել։ Այժմ ևս իսկ նորակառոյց վարժարանին մէջ ուսմանց յարատգիրն և ուսուցչական ընթացքը բարելաւելու հետաքրքրութեան նուէրներ որք չէ թէ երկսեռ դպրոց և մատուռ մը և ոչ իսկ խրճիթ մը չինած են՝ օրինակի համար՝ ազգասէր և կարօտ բնանիք մը յուրտին դէմ պատսպարելու համար։ Էսաեան Վարժարանին չինութիւնն, ի մտոյ ատարտիով, յուսանք թէ խրախոյս մը և խթան մը լինի այնպիսակաց, ո՛և իցէ եղանակաւ Ազգին բարերարելու, իրենց գաղափարաց ու զգացմանց ամենէն աւելի յարմար եղանակաւ մը լրացնելու Ազգին բազմապատիկ պէտքերէն ո՛և է մին,—եթէ սակայն ամեն հարկին գաղափարաց և ամեն գովելի զգացմանց դէմ իսպառ փակած չեն իրենց միտքն ու սիրտ։

ՍԵՂԱՆԱՒՈՐԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Փարիզի մէջ օրուան խնդիրն է «Պանքայից խնդիրն», որովհետեւ, ինչպէս վերջին օրերս տրուած լուրերէն իմացան մեր ընթերցողք, կարգ մը մեծատուր Պանքայից վիճակին վրայ անդամատ հրատարակութիւնք կը չարունակին, յուզելով մեծ և փոքր դրամատէր հասարակութիւնն, որ իր դրամն յանձնած է այս հաստատութեանց բաժնեթղթերուն ու պարտատոմսերուն։ Այս «Պանքայից խընդիրը» չատ դժուար խնդիր մ'է ինքնին։ Ի պէտք է որ Պանքա մը կա՛մ նուազեցնէ իւր գրդռոցներուն մէջ դրատնուող առեւտրական և ընկերական թուղթերն, որպէս զի հասարակութեան վստահութիւն ներշնչէ, որով և կարենայ պահպանել հասարակութեան կողմէ իրեն վստահուած ապանդից գումարներն, ;— և յայնժամ կը պակսին այն թուղթերէն Պանքային ըրած չահերն, և յառաջիկային բաժնետարէց բաշխուելիք չահաբաժինը կը նուազի։ Եւ կա՛մ պէտք է որ Պանքան պահէ իր քով գտնուող թուղթերն, և յայնժամ «այս Պանքան չատ թուղթ կը բռնէ, վստահելի չէ ըսելով» հասարակութիւնն իւր յանձնած աւանդ գումարներն ետ կ'առնու, որք Պանքային գործողութեան գլխաւոր միջոցներէն մին են, և այն ատեն ալ չահերը կը պակսին և չահաբաժինք կը տկարանան։ Ո՛ր կողմն ալ դառնան, Պանքաները դժուար խընդիր մ'ունին լուծելու։

* * *

Սեղանաւորական հրատարակութեան մը հեղինակը կ'ըսէ թէ մինչ չատ դրամ ունեցողներ կը հարցունեն թէ ի՞նչպէս չահագործեն իրենց խնայութեան արդիւնքը։ Մեր հաստատ պատասխան սա է թէ եւրոպեան մեծ արժեթուղթեր գնել պէտք է։ Բայց այն ատեն այս մարդիկ թէեւ ապահով կը լինին իրենց դրամագլուխը, բայց չահագործած չեն լինիր իրօք, զի եւրոպեան մեծ արժեթղթոց բերած չահը խիստ սակաւ է։ (100ին 2½էն 4½ միայն)։ Եթէ չահատոր և միանգամայն ապահով թուղթ կ'ուզէք գնել, պէտք է առնուազն 5-10 տարուան գոյութիւն ունեցող ճարտարագործական ընկերութեանց բաժնեթուղթերուն կարեւորութիւն տալ, եթէ այս ընկերութիւնք բարւոք և իմաստուն վարչութեան փորձեր տրուած են, և գործն ալ ապագայ ունենալու յոյս կուտայ։ Կարելի է այսպիսի ձեռնարկութեանց բաժնեթուղթերն հանման գնէն աւելի սուղ գնել։ զի կան բաժնեթուղթեր որք կրկնապատկած, մինչեւ իսկ հրնգապատկած են իրենց արժէքը։ Նոր սկսող ընկերութեանց թուղթեր յանձնարարելի չեն։ անոնցմէ կ'օգտին ձեռնարկուք միայն, որք կանխաւ կ'ապահովին ամեն նիւթական չահեր, պարզ բաժնետարէց յոյսեր միայն թողլով, որք յաճախ չեն իրանար, եւ ամենէն առաջ ստորագրուող բաժնետարէք ամենէն աւելի կը տուժեն։

Օրինակի համար, Սուէզի ջրանցին բացուելէն տարիներ ետքը լաւագոյն եւս էր հազար ֆր. վճարելով գնել բաժին մը, որ 500 ֆր.ի հանուած էր և մինչեւ 160 ֆր. ինկած, քան թէ գործն սկիզբն 500 ֆր.ի գնել փանամայի ջրանցքի բաժնեթուղթ մը, որ մինչեւ 600 ֆր.ի ելաւ թէեւ, բայց այսօր 30 ֆր. միայն կ'արժէ, մինչ Սուէզի ջրանցինն 2,600 ֆր. կ'արժէ, և մինչեւ իսկ կ'ըսուի թէ աւելի կրնայ բարձրանալ, քանի որ Սուէզի ջրանցին չահագործումն եւս քան զեւս կ'արդիւնաւորի։

Աւասիկ երկու ձեռնարկներ, երկուքն ալ նոյն հեղինակին (Լեսէպսի) գործերն, որոց մին կը յաջողի, միւսը չի յաջողիր, և յաջողութենէն օգտուելու, իսկ ձախողութենէն չվնասուելու միակ միջոցն եր քանի մը տարուց փորձէն ետքն երթալ իւր դրամն յանձնել Լեսէպսի ձեռնարկութեան։

* * *

Շաբթուս մէջ ուշագրաւ երկու իրողութիւններ կան, մին է ռուսական արժէքներոց վրայ անկում մը, միւսն ալ, որ անմիջական կարեւորութիւն ունի մեր ժողովրդեան համար, արժատաց գնոյն անկումն է, որ հացի գնոյն անկում մը յուսալի կ'ընէ։

—Անգլիացիք չեն ուզեր ետ ձգել Գերմաններէն, որք թէ՛ ի Փոքր Ասիա և թէ յԵւրոպական Թուրքիա երկաթուղեաց չինութեան արտօնութիւն

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԿԻ ՏԸ ՄՕՐԱՍԱՆ

ՄԱՀՈՒԱՆ ՊԷՏՀԱՋՕՐ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Ինդաց նա և ըսաւ.

—Ձեր դռնապանին խցիկը պարապ էր և, որովհետեւ գիտէմ որ այս միջոցին միշտ առանձին կ'ելլաք, առանց գալուստս ծանուցանելու մուտ ներս։

Օլիվիէ կը դիտէր զայն։

—Օ՛, ի՛նչպէս գեղեցիկ էք։ ի՛նչ չիքութիւն։

—Այո, նոր չրջազգեստ մը հագած եմ։ ի՛նչպէս կը գտնէք, աղուո՞ր է։

—Շատ սիրուն է։ մեծ ներդաչնակութիւն մը կայ։ Ա՛հ, կարելի է ըսել թէ հիմայ ամեն մարդ ունի երանգներու ըզգացումը։

Անոր չուրջը կը դառնար, ձեռքը կերպասին կը դպցնէր, մատներուն ծայրովը ծալքերուն ձեւը կը փոխէր, դերձակի մը չափ հազուստէ հասկցող մարդու մը պէս, որովհետեւ ամբողջ կեանքին մէջ իր արուեստագէտի միտքն և ըմբռիչի մկանութիւնքը գործածած էր վրձիններու նուրբ մատերովը՝ փոփոխական և փափուկ նորաձեւութիւններ պատմելու, թաւիշէ և մետաքսէ գրահներու մէջ կամ ժանեակներու ձիւնին տակ բանտարկուած կանացի չընորհն ի յայտ ածելու։

Վերջապէս ըսաւ։

—Շատ ազէկ է։ Շատ վայլեր է ձեզի։

Թող կուտար կինն որ հիանար իր վրայ, գեղեցիկ և անոր հաճելի ըլլալուն գոհ։

Ոչ եւս ծաղկատի, բայց դեռ գեղեցիկ, ոչ չատ բարձրահասակ, քիչ մը մսոտ, բայց թարմ և ունենալով այն փայլն որ քառասնամեայ մարմնոյ մը հասուննութեան համը կուտայ, կը նմաներ նա այն վարդերուն որք անորոշ ժամանակի մը մէջ կը փթթին մինչեւ որ, չատ ծաղկած ըլլալով, ժամուան մը մէջ իյնան։

Իր խարտեաշ մազերուն տակ կը պահէր աչխոյժ և մատաղ չնորհն այն Բարիզուհւոց որք չեն ծերանար, որք իրենց մէջ կը պարունակեն կեանքի զարմանալի զօրութիւն մը, տոկունութեան անսպառ պաչար մը, և որք քան տարի նոյնը կը մնան, անեղծ ու յաղթական, ամեն բանէ առաջ իրենց մարմնոյն հոգ տանող և իրենց առողջութիւնը խնայող։

Ջողը վեր առաւ և մրմնջեց.

—Է՛հ, չէ՞ք համբուրեր զիս։

—Մնաս եմ։

«Բռաւ՛հ» ըրաւ կինը։ Ցետոյ, չբրթերնին երկնցնելով.—Հոգ չէ՛։

Եւ իրենց բերանները իրարու հպեցան։

Նկարիչն անոր ձեռքէն առաւ հովանոցն և գարնանային ժաքէթին հանեց՝ արագ ու վարժ, ընտանեկան այս գործողութիւնները կատարելով։

—Իրա՞ւ։

—Այո, փափուկ արուեստ մըն է ասիկա որուն մէջ չատ վայելչութիւն պէտք է։ Նկարչութեան որմնադիրներուն ընեւիք բանը չէ։

Տասներկու տարիէ ի վեր դէպ ազնուական արուեստն անոր ունեցած հակումը կը զօրացնէր, պարզ իրականութեան դառնալու համար անոր ըրած փորձերուն դէմ կը մաքառէր, և աչխարհիկ գեղաձեւութեան նկատումներով, կը մղէր զայն մեզմիւ քիչ մը արուեստակեալ ու կեղծ չնորհաց տեսլականի մը։

—Իչխանուհին ի՛նչպէս բան է, հարցուց։

Օլիվիէ պարտաւորեցաւ ամեն տեսակ մանրամասնութիւններ տալ անոր, ամենաչնչին մանրամասնութիւններ, որոցմէ կ'ախորժի կանոց նախանձոտ ու բծախնդիր հետաքրքրութիւնն, հագուստներուն վրայ եղած դիտողութիւններէն անցնելով անոր նրբամտութիւնը նկատողութեան առնելու։

Եւ յանկարծ.

—Կը պչրի՞ ձեզի։

Նկարիչը խնդաց և երդում ըրաւ որ ոչ։

Այն ատեն, երկու ձեռներն անոր ուսերուն վրայ դնելով, աչքերուն մէջ նայեցաւ չէշտակի։ Հարցաքննութեան ենթանդը կը դողդողացնէր իր կոր բիրը մեքանի ցասկոտքերու նմանող աննչմարելի սեւ կէտերով պիսակեալ ծիածանին մէջտեղը։

Նորէն մրմնջեց։

—Իրա՞ւ, չը՞ պչրիր ձեզի։

—Իրաւ որ չէ։

—Արդէն իմ սիրտս հանդարտ է, աչելցուց նա։ Ալ հիմայ ինձմէ ուրիշ մէկը չէք կրնար սիրել։ Ալ լմնցա՞ծ է, լմնցա՞ծ ուրիշներուն համար։ Շատ ուշ է, խեղճ բարեկամս։

Նկարիչն զգաց այն թեթեւ ցաւագին սարսուռն որ հասուն մարդոց սրտին վրայէն կ'անցնի երբ իրենց տարիքին խօսքը կ'ընեն։ և մրմնջեց։

—Այսօր, վաղը, ինչպէս երէկ, Աչի, իմ կեանքիս մէջ գեղ միայն ունեցած եմ և պիտի ունենամ։

Այն ատեն կինն անոր թեւը մտաւ և նորէն բազմոցին մօտ գալով նստեցուց զայն իր քով։

—Ի՞նչ բանի վրայ կը մտածէիք։

—Նկարի նիւթ մը կը փնտռեմ։

—Ի՞նչ։

—Զեմ գիտեր, կը փնտռեմ կոր։

—Այս օրերս ի՞նչ ըրիք։

Սախալուեցաւ անոր պատմելու բոլոր իր ընդունած այցելութիւնները, ճաշերն ու երեկոյթները, խօսակցութիւններն ու չաղփաղփանքներն։ Արդէն երկուքն ալ կ'ախորժէին աչխարհիկ կենաց այդ չնչին և ընտանեկան բաներէն։ Գործիկ հակառակորդութիւնները, հանդիսաւոր կամ կանոնաւոր յարաբերութիւնները, միեւնոյն անձերուն, միեւնոյն դէպքերուն եւ միեւնոյն կարծիքներուն վրայ արդէն եղած, հազար անգամ կրկնուած, հազար անգամ լսուած դատաստանները կը տանէին կը թաղէին իրենց միտքն այն պզտոր և յուզեալ գետին մէջ որ կը կոչուի Բարիզեան կեանք։ Ամեն մարդ ճանչնալով, ամեն տեսակ ընկերութեանց մէջ մտնելով, մին իրրեւ արուեստագէտ որուն առջեւ բոլոր դռները բացուած էին, միւսն իրրեւ պահպանողական երեսփոխանի մը վայելչագեղ կինը, վարժուած էին ֆիլոսոփայական խօսակցութեան այն մարմնացած կրքոնքին, այն նուրբ, հասարակ, սիրուն կերպով չարակամ, անօգուտ կերպով սրամիտ, գեղեցիկ կերպով փայլուն խօսակցութեան որ մանաւանդ և չատ նախանձելի համբաւ մը կուտայ անոնց որոնց լեզուն ճկած է այս բամբասող չատախօսութեան։

—Երբ մեզի կուգաք ճաչելու, հարցուց կինն յանկարծ։

—Երբ որ ուզէք։ Ըսէք օրերնիդ։

—Ուրբաթ։ Մօնթմէնի դքսուհին, Բօռպէկները և Մուզտիէօ մեզի պիտի ըլլան, ուշնելու համար վերադարձն աղջկանս որ այս իրիկուն կուգայ։ Բայց մի ըսէք։ Գաղտնի է։

—Օ՛հ, չատ ազէկ, կ'ընդունիմ։ Ուրախ պիտի ըլլամ Անէքը վերստին տեսնելուս։ Երեք տարի է որ չեմ տեսած։

—Իրա՞ւ է։ Երե՛ք տարի։

Նախ ի Բարիզ իր ծնողաց տունը կըրճտելով, Անէքը վերջին ու խանդավառ սէրն եղած էր իր մեծ մօրը, Տիկին Բառատէնին, որ, գրեթէ կոյր, ամբողջ տարին իր փեսային հետ կ'անցուներ, Ռօնսիէռի դղեակն, Էօռի մէջ։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ա. Ա. Ա.

ՍՏՈՒԳԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՒԳԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՒԳԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՒԳԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

EMULSION SCOTT

(ԹԱՓԱՆՑԻԿ ՅՈՒՂ)

ՊԻՏԱՆԻ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՅՈՒՂ

Իշխանական ընտանիքների սեղանի

Նշանակված Թագավորական Պալատների

Հիմնադրված 1868 թուականին

տարածված

ԱՄԵՆ ԳԵՂԱՑԻԿ ՏՈՒՆԻՆ ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԻ

Ի ՎԱՃԱՌՔ

Ամենայն դեղատներու մէջ

Ա. ՍԱՐԳՍԵԱՆ

Ներկայացուցիչ

ՊԱՏՐԱՍՏ ՕԳՆԱԿԱՆ ՓՈՇԱՆԱԿ

211, ի. ՊՈԼԻՍ ՊՐԱՉՈՒՏԱՏ 211

Պատրաստ ունի ծառայել իւր բարեկամ յաճախորդներուն եւ հասարակութեան մէջ, որ միշտ ի գէմ կտրուց յաւտեան բերքին հետ ստանայ գերակներ ամենէն նորագոյն ոճերով ֆրանսական եւ անգլիական նորագոյն տիպարներ։ Գեղեցիկ ձեւեր եւ ճշտութիւն։ Գործը կատարուի ամենէն կարճ ժամանակի մէջ։

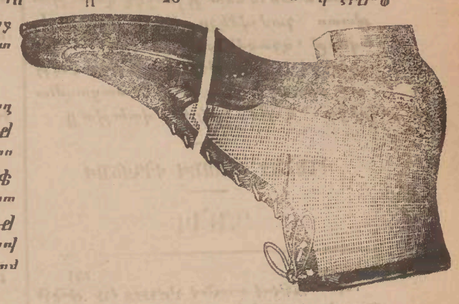

Պատրաստուած ուկիներէն նեղ կամ լայն մարմնի վրայ։ Գործը կատարուի ամենէն կարճ ժամանակի մէջ։

Գոտի Հասարակ	ՀՐ. 95	Գոտի Ներկուած	ՀՐ. 52
Գոտի Մանրաքանդակ	» 75	Գոտի Պատուական	» 45
Գոտի Ոսկի	» 67	Գոտի Ներկուած Մետաքսեայ	» 35
Գոտի Ոսկի եւ Ներկ	» 140	Գոտի Ներկուած Ակռաներով	» 40
Գոտի Ոսկի եւ Ներկ	» 130		(30)

Պատուիրուածները կատարուին ի գաւառս՝ առանց յետաձգման։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՊՈՍՏԱՅԻ ՀԱՍՑԷ 2218

Հոգաբարձութիւնը ունի պատիւ ծանուցանել հասարակութեան, որ Ընկերութեան Գրասենեակը փոխադրուած է Պ. Ղ. Ֆրանկեանի տունը, Գալաթիա, Ֆրանկ Փողոց, Թիւ 1, Ֆէրիքէ Չալըշ Փուռին դիմաց։

Ընդհանուր Քարտուղար՝ Ս. ՏԱՐՈՆԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

Ի ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ

Հայկական Հանրապետութեան Հարկային Վարկանիշի Մասին Օրէնքի Նախագիծ

Ներկայացուած Ազգային Ժողովի Նիստին 1919 Յունուար 13-ին

Ի ՏԱՐԵԼՈՒԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

Ի ՏԱՐԵԼՈՒԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

Ի ՏԱՐԵԼՈՒԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՄԲՈՒՐԳ ՄՈՒԶԻԿ ՄՈՒՏԵԴ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ ՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՍ ԿԻՐԱԿԻ ԵՐԵՈՅ ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ԿԸ ՆՎԱԳԻ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ ՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ։ ՆՈՒԱԳԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀԱՅ ՄԵԾ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏԻ ՄԸ ԿՈՂՄԷ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅ ԱՆՑԵԱԼ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ։ ՆՈՒԱԳԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀԱՅ ՄԵԾ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏԻ ՄԸ ԿՈՂՄԷ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅ ԱՆՑԵԱԼ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ։

ՆՈՒԱԳԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀԱՅ ՄԵԾ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏԻ ՄԸ ԿՈՂՄԷ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅ ԱՆՑԵԱԼ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ։

ՆՈՒԱԳԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀԱՅ ՄԵԾ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏԻ ՄԸ ԿՈՂՄԷ ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅ ԱՆՑԵԱԼ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

Ի ՏԱՐԵԼՈՒԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

Ի ՏԱՐԵԼՈՒԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՐԿԱՆԻՇԻ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ ՆԿԱՐՉ